

ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Επικοινωνία:

Γραφείο Επικοινωνίας
Τομέας Προώθησης και Προβολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τηλ. 22894304
ηλ. διεύθυνση: prinfo@ucy.ac.cy,
ιστοσελίδα: www.pr.ucy.ac.cy

Χάσμα κουλτούρας: η παλιά και η νέα Κύπρος αλληλοκοιτάζονται

*του Σταύρου Κάσινου**

Αδυνατώ να πιστέψω ότι οι πρόσφατες καταστροφικές για την ανώτατη εκπαίδευση αποφάσεις της Βουλή μας είναι το θλιβερό αποτέλεσμα διαπλοκής οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων. Θέλω να πιστεύω ότι, τουλάχιστον στη περίπτωση των περισσότερων βουλευτών μας, πρόκειται απλά για ένα χάσμα κουλτούρας. Γιατί αν ισχύει το πρώτο, τότε όλα όσα πάθαμε ως χώρα είναι δική μας ευθύνη και τότε δεν υπάρχει καμιά ελπίδα.

Νομίζω αυτό που βιώσαμε τις τελευταίες δυο βδομάδες είναι κατά κύριο λόγο σύγκρουση των δύο μορφών μιας διπλοπρόσωπης Κύπρου. Της παλιάς Κύπρου, όπου το ρουσφέτι, η ανυπαρξία οράματος και πίστης στις προοπτικές για κάτι καλύτερο, και η έλλειψη αυτοπεποίθησης έκανε τους ανθρώπους να αφεθούν στη απελπισία μιας κυνικής αυτο-παράδοσης. Τους οδήγησε στην σιωπηλή αποδοχή του αναπόφευκτου μιας μόνιμα τριτοκοσμικής κοινωνίας ντυμένης με Ευρωπαϊκό εξώφυλλο. Και από την άλλη, της νέας Κύπρου που προβάλλει ένα ανανεωτικό πρόσωπο, μιας Κύπρου που πιστεύει ότι μπορεί να κάνει υπερβάσεις, ότι μπορεί να συναγωνιστεί σε διεθνές επίπεδο και να τα καταφέρει. Ότι μπορεί να πρωτοπορήσει, να επινοήσει δικές της μεθόδους και προσεγγίσεις για ένα καλύτερο μέλλον.

Δεν είναι τυχαίο ότι σε αυτή τη σύγκρουση η νέα Κύπρος πήρε μορφή στο πρόσωπο των ακαδημαϊκών του Πανεπιστημίου Κύπρου, αφού οι περισσότεροι από αυτούς είναι επιστήμονες της διασποράς που επέστρεψαν στη Κύπρο με το όραμα της οικοδόμησης μιας νέας, σύγχρονης, δημιουργικής πατρίδας μετά από 50 χρόνια ανεξαρτησίας. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι μαθημένοι να δουλεύουν 7.30 με 2.30 για το επόμενο τσεκ. Για πολλούς από αυτούς το επάγγελμά τους είναι λειτούργημα που τους ακολουθεί παντού και πάντα.

Ο Αμερικανός οραματιστής και συγγραφέας του γνωστού βιβλίου «*The Hero with a Thousand Faces: The Cosmogonic Cycle*», Joseph Campbell, έχει πει ότι οι ερευνητές είναι οι ήρωες της εποχής μας. Σε ένα κόσμο που κατακλύζεται από απάτες, βία, μίσος, διαπλοκές, που βομβαρδίζεται καθημερινά από τα κανάλια με φτηνές εκπομπές αποβλάκωσης και εξαθλίωσης, αυτοί μακριά από τη δημοσιότητα κτίζουν σιγά σιγά και αθόρυβα ένα νέον κόσμο. Ζουν σε ρυθμούς που σε κάποιον που τους βλέπει από την πλευρά της παλιάς Κύπρου, φαίνονται εξωπραγματικοί και άρα απίστευτοι. Μα είναι δυνατόν να εργάζεται κάποιος 14 ή 16 ώρες τη ημέρα; Μας πήραν για χαζούς; Μα είναι δυνατόν κάποιος να διαχειρίζεται εκατομμύρια ευρώ και να μην κλέβει; Είναι δυνατόν κάποιος να παραμελεί την προσωπική του ζωή του για να εξασφαλίσει ακόμα ένα ερευνητικό πρόγραμμα και μάλιστα να το κάνει αυτό για το καλό του τόπου και όχι για το ατομικό συμφέρον; Είναι λοιπόν αυτό που ζούμε: η σύγκρουση της παλιάς Κύπρου, που πιστεύει ότι δεν μπορεί ποτέ να ξεπεραστεί ο γνωστός οπισθοδρομικός κουτοπόνηρος και εγωκεντρικός εθνικός χαρακτήρας μας, με μια νέα Κύπρο που είναι ήδη ανάμεσα μας και ζει σε μια νέα πραγματικότητα.

Από την μια αυτοί για τους οποίους το ρουσφέτι, οι διαπλοκές, η κομματικοκρατία είναι τα βιώματα που συναντούσαν ανέκαθεν στην καθημερινότητα τους και τα θεωρούν ως σταθερές συνισταμένες του κόσμου τους -- γι' αυτούς το Πανεπιστήμιο ΔΕΝ μπορεί να αποτελεί εξαίρεση. Και από την άλλη, αυτοί που βλέπουν ως αυτονόητο ότι η Κύπρος του 2013 μπορεί και πρέπει να λειτουργεί ως μια σύγχρονη χώρα, γιατί μόνο έτσι έχει ελπίδα να επιβιώσει.

Πώς αλλιώς να εξηγήσω το πάθος και τη σιγουριά με την οποία κάποιοι περιγράφουν τους ακαδημαϊκούς ως τέρατα εγωισμού, ανηθικότητας, κλεψιάς; Ελπίζω ότι όταν ηρεμήσουν λίγο τα πνεύματα, μέσα από αυτή την έντονη δημόσια διαμάχη θα προκύψει η αντίληψη ότι ίσως υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα νοοτροπιών και προσεγγίσεων. Ελπίζω ότι θα υπάρξει ειλικρινής διάθεση από μέρους των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων να μας επισκεφτούν ξανά και ξανά στο Πανεπιστήμιο Κύπρου για να δουν από κοντά τη νέα Κύπρο να παίρνει μορφή στα πρόσωπα των νέων επιστημόνων και ερευνητών μας. Το χρωστάνε όχι σε μας αλλά στη νέα γενιά. Όπως και να έχει, να είναι σίγουροι, ότι ως αποτέλεσμα των τελευταίων γεγονότων, οι ακαδημαϊκοί έχουν συνειδητοποιήσει ότι έχουν χρέος να μην αφήσουν την παλιά Κύπρο να τραβήξει μαζί της στην άβυσσο τη νέα Κύπρο. Και για αυτό θα μας έχουν να επαναλαμβάνουμε φορτικά ίσως αυτά που δεν χαϊδεύουν τα αυτιά αλλά που καθαρίζουν τα μάτια.

***Ο Σταύρος Κάσιнос είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και Πρόεδρος του Τμήματος Μηχανικών Μηχανολογίας και Κατασκευαστικής.**